

UNIVERS INGINERESC

BILUNAR DE OPINIE ȘI INFORMARE

Director fondator: Mihai Mihăiță

Anul X Nr.23 (213) 1 - 15 decembrie 1999 2000 lei

„Grecia a cucerit pe astrul ei
învingător și a adus artele fru-
moase în necioplitul Latium.”

(Horațiu, 65-8 î.Hr.)

Balcanism

Mihai Mihăiță

(Urmare din nr. trecut)

Creștinismul din lumea balcanică este preponderent ortodox, iar ortodoxia apare în ochii occidentalilor drept ceva inasimilabil tradiției europene. Se vorbește mult despre averitatea dintre ortodoxie și catolicism. De remarcat este faptul potrivit căruia creștinismul occidental comun, în care sunt puse la grămadă catolicismul și protestantismul, face confruntările lor mai sângeroase. Opușterea unui creștinism răsăritean și interpretarea lui în termeni largi de civilizație nu sunt construcții teologice ci, mai recent, categorii ale științelor politice, cum ar fi, de pildă, la Toynbee și Huntington, care-și însușesc imagini religioase pentru a legitima și a camufla natura reală a rivalităților și a frontierelor geopolitice. Acest lucru este fals, pentru că nu ortodoxia a ținut România în loc, nelăsând-o să se integreze firesc în lumea europeană, după cum nici influențele balcanice n-au fost cauza, ci separatismul și dominația impusă de Imperiul Otoman. Stilul de existență oriental, stilul fanariot apar ca inadmisibile și contraveniente stilului occidental. Toate acestea au fost o îmbrăcăminte pe care societatea românească a preluat-o din cauza ocupației otomane. În realitate, tinerii boieri și principii, chiar cei educați la Constantinopol, căpătau o învățatură cu puternică influență occidentală, în special franceză. Să nu uităm că, de altfel, în societatea românească, limba franceză a început să înlocuiască limba greacă chiar în timpul fanariotilor. După ce am scăpat de dominația otomană s-a recuperat în scurt timp stilul de existență occidentală, ai cărui fermeți nu dispăruseră. O nouă trăsătură s-a adăugat imaginii Balcanilor întâi în perioada interbelică, apoi, mai ales după al doilea război mondial, când a apărut un nou demon, comunismul, și Balcanii au fost proclamați pierduți pentru lumea occidentală. Rusia rămânea atotputernică în peninsula deocare comunismul rusesc era „Sfârșitul Europei”. Astfel s-a născut Europa de Est, care s-a dovedit a nu fi un concept etern, ci o experiență istorică din perioada Războiului Rece.

(Continuare în pag. 3)

Cu gândul la Helsinki

Vom avea, desigur, prilejuri numeroase pentru a comenta evenimentul atât de important pentru România reprezentat de summitul de la Helsinki al Uniunii Europene. Ne propunem, astăzi, să relevăm mesajul transmis de un cuvânt esențial inclus în documentele UE care privesc România. Acel cuvânt este **conducție**. Suntem simpatici, suntem bine veniți în familia țărilor dezvoltate și prospere de pe continent (când se va petrece acest moment vom vedea), nimeni nu are nimic cu noi, dar

(atenție!) trebuie să îndeplinim necondiționat un anumit număr de... condiții.

Nimic anormal. UE are standardele ei, nu face prin extindere - nici o operă filantropică, așa că până nu se ating respectivele standarde, nici vorbă nu poate să fie despre integrare (stă mărturie și experiența „nou-venitelor” în UE, de la Grecia până la Portugalia). Ceea ce atrage, însă, atenția nu vizează atât nivelurile de performanță economică, socială, instituțională, legislativă etc., prin care să

PARADIGMA ELENĂ sau
despre menirea inginerului
(pag. 3)O CUVENITĂ
DIVIZIUNE A MUNCII

Inginerul se ocupă de producția de bunuri materiale, iar economistul de mai buna valorificare a acestora. Este o schemă relativ simplificată a realității, dar este suficientă pentru a explica ceea ce am dori să spunem. Degeaba tehnologie, degeaba progres tehnic, dacă acestea nu se traduc în rezultate financiare favorabile. Deci, inginerul trebuie să știe ce valoare au pe piață munca și imaginația lui, iar economistul să fie conștient de faptul că cifrele pe care le manevrează au în spate o realitate, care nu poate fi oricum dirijată. Nu este vorba de a se relua rivalitatea dintre ingineri și economiști, dar subliniind că inginerii și economiștii nu au altă șansă decât să conlucreze, nu se poate să nu spunem că cele mai multe rele din România s-au întâmplat, înainte și după 1990, din vina economiștilor. Pentru că în România nu există și nu a existat gândire economică. Nu erau invenții ale lui Ceaușescu planificarea până la ultimul șurub (metoda care nu exista în nici o țară socialistă, dimpotrivă, toate țările restrâneau sfera materialelor urmărite de organul central de planificare), autoutilarea (care era o metodă antieconomică, care dovedea faptul că economiștii români nu cunoșteau faptul că o producție de serie este mai ieftină decât cea individuală și, de fapt, metoda se baza pe deturarea de fonduri), tipizarea prost înțeleasă (de exemplu, cea a laminatelor a dus, prin fabricarea numai a anumitor sortimente de tablă, la supradimensionarea greutateii navelor și la un consum spe-

cific mai ridicat de combustibil). Numai în România inflația a fost combătută prin netipărirea de noi bancnote cu o valoare nominală mai ridicată. Toate aceste idei îi erau sugerate de către economiștii români. În timp ce economiștii din Polonia, Ungaria și chiar din Cehoslovacia căutau să introducă în sistemul socialist cât mai multe elemente ale economiei de piață, în România economiștii continuau să bată câmpii. După anul 1990, economiștii din România nu au făcut efortul minim de a analiza și asimila cercetările colegilor din țările vecine și au continuat să se izoleze de cei care rezolvau probleme similare cu cele din România. În acest sens, în timp ce în țările care au înregistrat succese certe în tranziție (economiești români s-au chinat mult timp să ne convingă că țările respective merg pe o cale greșită, singura corectă fiind a noastră) are loc un intens schimb de experiență, al cărui rezultat este pus la dispoziția tuturor economiștilor, în România nu vezi în standurile de cărți sau în librării nici o traducere din aceste țări. Economiiștii români au continuat să se ascundă de realitate.

Tiberiu Puul

(Continuare în pag. 3)

pag.

45

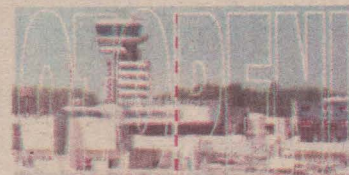

Spre societatea
informațională - prin
dezindustrializare?

Modernizarea Aeroportului
București-Otopeni

pag.

8

ne apropiem de respectivele standarde, ci măsurile suplimentare care UE consideră că trebuie luate în cazul țării noastre.

Așa cum a rezultat și din cele 12 recomandări ale Comitetului parlamentar mixt România-Uniunea Europeană, unele condiții, în special cele cu iz de monitorizare, reflectă o cotă destul de scăzută de credibilitate a autorităților de la București. S-au făcut prea multe promisiuni care, apoi, au fost date uitării, s-au cheltuit cam anapoda fonduri nerambursabile, a fost nevoie să se atragă atenția, oficial și neoficial, de prea multe ori asupra tendinței sintetizate de formula „zicem ca ei și

facem ca noi”, pentru a nu determina Comisia Europeană să pună condiții care, doar aparent, ar trebui să ne supere. Ne-am făcut-o - cum se spune - cu mâna noastră.

Tocmai de aceea, depășind stările emoționale (de la euforie la dezamăgire), se impune să ne așternem pe treabă. Integritatea europeană a țării noastre nu este un moft, o modă, un capriciu, ci o necesitate pe care am cuteza s-o numim istorică. De aici, obligația de a-i răspunde cum se cuvine, pentru că, în caz contrar, vom fi condamnați la subdezvoltare pentru încă un ciclu istoric. (T. B.)

Ingineri mari personalități

NICOLAE I. GHICA-BUDEȘTI

Inginer constructor și arhitect,
creator al unor clădiri monumentale,
restaurator de construcții românești
medievale

1869 - 1943

S-a născut la Iași, la 22 decembrie 1869, într-o familie înstărită de orașeni. Pentru a-l instrui cât mai bine la nivelul de învățământ european, la vârsta de șapte ani părinții l-au trimis la Lausanne, unde a urmat cursurile școlii primare la Collège Gaillard și apoi la Paris, liceul Ecole Monge.

Dorind să urmeze cursurile de învățământ superior în țară, și-a dat bacalaureatul la Iași, apoi s-a înscris în 1889 și a absolvit în 1893 Școala de Poduri și Șosele din București, obținând titlul de inginer diplomat, specialitatea construcții. La această universitate tehnică românească a beneficiat de îndrumarea marilor profesori Anghel Saligny, T.C. Istrate și Ion Cantacuzino.

După tradiția timpului, care se păstrează și în prezent, mulți ingineri constructori urmează și cursurile unei facultăți de arhitectură. Pentru a se instrui și în domeniul arhitecturii, Nicolae I. Ghica-Budești a plecat din nou la Paris în 1893, unde a studiat arhitectura la Școala Națională de Artă Frumoasă, sub îndrumarea marelui profesor arhitect Victor Laloux, obținând și diploma de arhitect în 1901.

Întors în țară, lucrează la început în cadrul Ministerului Cultelor și Educației Publice ca arhitect șef în serviciul tehnic, până în 1905, apoi în perioada 1906-1943 își desfășoară activitatea la Comisia Monumentelor Istorice, ca referent de specialitate, devenind din 1921 șeful acestei comisii.

Cumulând activitatea de inginer și arhitect cu cea

didactică, devine șef de lucrări (1908-1912) și apoi profesor titular (1912-1938) la Școala Superioară de Arhitectură, devenită ulterior Academia de Arhitectură din București.

Ca arhitect șef al Comisiei Monumentelor Istorice, a adus contribuții originale privind valorificarea în lucrările contemporane a tradițiilor constructive și arhitecturale românești și la restaurarea unor valoroase monumente vechi din diferite locuri ale țării. O clădire reprezentativă pentru stilul lui original este Muzeul Țăranului Român (fosta Monetărie a Statului), amplasat pe Șoseaua Kiseleff, realizare monumentală pentru orașul București și pentru perioada interbelică, construită între 1912-1939.

Între 1912-1926 a primit comandă de execuție pentru completarea clădirii Universității București. În acel timp aripa Universității din Bulevardul Elisabeta era construită. A realizat celelalte trei laturi ale acestui ansamblu monumental, în stilul arhitecturii franceze a începutului de secol XX, într-o interpretare proprie.

De un deosebit succes s-au bucurat lucrările de amenajare interioară a Sălii Seminarului Românesc de la Universitatea din Pittsburgh, SUA, realizate între 1936-1938, și piesele de mobilier în stil românesc sau influențate de Art Nouveau, care au deschis gustul designerilor pentru utilizarea elementelor de artă populară în domeniul decorațiilor interioare.

N.I. Ghica-Budești este autorul unor construcții de

locuințe și social-culturale, printre care Liceul din Rm. Vâlcea (1913-1914), Mausoleul lui Vasile Alecsandri din Mircești (1927), biserica din Copou, Iași (1936), Muzeul Arheologic din Târgoviște (1938) și numeroase clădiri din zona Șos. Kiseleff-Calea Dorobanților. Remarcabile sunt restaurările executate la Biserica din Baia (1910-1911) și la Mănăstirea Proboata (1908).

Toate construcțiile care poartă semnătura lui garantează pe inginerul care a calculat structura de rezistență, rigurosul om de știință și artistul - arhitect creator, sensibil la afirmarea școlii naționale românești reprezentată prin detaliile decorative, materiale de construcții - piatră naturală și cărămidă aparentă, volume și plasticitate specifică.

În afara monumentelor din piatră, el a lăsat și o operă de referință publicată, din care cităm: Mănăstirea Proboata (1909); Arhitectura Bisericii Domnești din Curtea de Argeș (1923); Biserica Golia (1924); Evoluția arhitecturii religioase din Muntenia și Oltenia, 4 volume (1927, 1930, 1932, 1935); Arhitectura veche religioasă în Muntenia și Oltenia - încercare de sinteză (1937); Restaurarea bisericii mari a mănăstirii Cozia (1938) ș.a.

Pentru crearea sa inginerescă și arhitecturală a fost ales membru de onoare al Academiei Române (28 mai 1937).

S-a stins din viață la 16 decembrie 1943 la București.

Mihal Oltean

În perioada 18-19 noiembrie a.c. s-au desfășurat la Facultatea de Textile Pielărie din cadrul Universității Tehnice "Gh. Asachi" Iași lucrările Simpozionului științific consacrat jubileului "50 de ani de învățământ superior în domeniul confecțiilor din piele".

Au participat cadre didactice din învățământul superior, cercetători de la Institutul de Chimie Macromoleculară "Petru Poni" din Iași și de la Institutul Național de Cercetare Dezvoltare Textile Pielărie din București,

Ziua Cercetătorului și Proiectantului din România

În organizarea Agenției Naționale pentru Știință, Tehnologie și Inovare (ANSTI), Academiei Române, Ministerului Educației Naționale, Uniunii Patronale a Unităților de Cercetare-Dezvoltare și Proiectare din România și Federației Sindicatelor Lucrătorilor din Cercetare și Proiectare din România, ediția din acest an a "Zilei Cercetătorului și Proiectantului din România" - 19 noiembrie 1999 - s-a desfășurat într-un cadru oferit, în premieră, de un institut - Institutul Național de Cercetare-Dezvoltare pentru Mașini Agricole București - având ca punct central lucrările Simpozionului Politică științei și tehnologiei, cu tema "Cercetarea științifică și dezvoltarea tehnologică - domeniu de parteneriat și investiții".

Simpozionul a reușit să evidențieze, pe de o parte, unele realizări ale cercetătorilor, inventatorilor și proiectanților români, reflectate în cele peste o sută de manifestări tehnico-științifice cu participare internațională, organizate de țara noastră, în prezența românești de succes la recentele târguri de invenții și tehnologie de

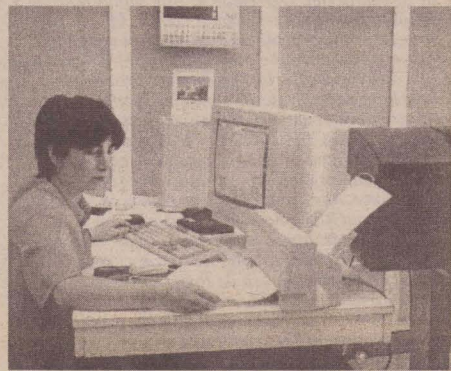
la Geneva și Bruxelles, iar pe de altă parte, marile dificultăți de ordin legislativ, financiar și managerial cu care se confruntă cercetarea științifică românească de aproape un deceniu, dar mai cu seamă în ultimii trei ani, considerați de unii vorbitori drept "anii negri ai cercetării științifice românești".

Eforturile făcute pentru a se găsi înțelegerea necesară la nivelul Parlamentului și Guvernului României, de a se asigura un cadru legislativ adecvat acestui domeniu de vârf al economiei, prin aprobarea Legii cercetării și a Statutului cercetătorilor, precum și a altor reglementări

care să faciliteze creșterea nivelului investițiilor alocate în cercetare și dezvoltare tehnologică pentru a scoate acest domeniu din colapsul în care se află în prezent nu s-au soldat cu rezultate corespunzătoare.

Ing. Ion Rozanide

Situația domeniului C-D fiind deosebit de gravă la ora actuală - așa cum a rezultat și din unele luări de cuvânt în cadrul acestui Simpozion aniversar - vom reveni într-unul din numerele viitoare cu un grupaj de materiale consacrat acestui important sector, marginalizat și decimat sistematic prin neglijența condamnabilă a mai-marilor zilei.

Noi tehnologii în industria electrotehnică

În avanpremiera aniversării "Zilei Cercetătorului și Proiectantului din România", Institutul de Cercetare și Proiectare pentru Electrotehnică - ICPE București - a organizat simpozionul tehnico-științific cu tema "Tehnologii avansate pentru industria electrotehnică", în perioada 28-29 octombrie 1999.

Specialiștii din unități de cercetare-proiectare și din învățământul tehnic superior au participat la lucrările pe secțiuni:

* Tehnologii avansate pentru mașini și aparate electrice - din care menționăm: tehnologii moderne pentru realizarea aparatului electric de comutație; siguranțe fuzi-

bile de înaltă tensiune; utilizarea servomotoarelor sincrone în acționările moderne;

* Tehnologii avansate pentru materiale electrotehnice, care a abordat o serie de aspecte privind noi realizări în domeniul materialelor conductoare și magnetice, materiale electroizolante organice pentru mașini și aparate electrice, materiale supraconductoare;

* Tehnologii de conversie a energiei, din care evidențiem: tehnologii fotovoltaice, (celule, module, sisteme de putere mică), tehnologii avansate din domeniul undelor elastice și electromagnetice;

* Electrotehnologii avansate - locul electrotehnologiilor în societatea de mâine; implementarea echipamentelor cu microcroude în industrie; echipamente și tehnologii de producere a ozonului, tehnologii electrochimice în industria electrotehnică; climatologia tehnică; fiabilitatea structurilor metalice subterane.

Au avut loc dezbateri interesante în cadrul a două mese rotunde având ca moderatori pe domni prof. dr. ing. Nicolae Vasile - Situația cercetării științifice electrotehnice românești și dr. ing. Paul Pencioiu - Relația cercetare științifică - industria electrotehnice.

50 de ani de învățământ superior în domeniul confecțiilor din piele

cadre de conducere și specialiști din unitățile de profil din țară. În cadrul simpozionului au fost evocate realizările înregistrate pe parcursul a 50 de ani de activitate neîntreruptă, din care 47 de ani la Iași. De asemenea, au fost prezentate numeroase comunicări științifice care au abordat probleme legate

de: dezvoltarea bazei de materii prime, noi tendințe în dezvoltarea tehnologiilor de fabricare a încălțăminte, a produselor de marochinărie și confecțiilor din blănuri și înlocuitori de piele, dezvoltarea proiectării asistate de calculator, fiziologia produselor vestimentare, noi utilaje performante pentru

confecții din piele, management și marketing. Simpozionul s-a bucurat de aprecieri pozitive din partea participanților.

prof. dr. ing. Constantin Preda,
decan al Facultății de
Textile Pielărie,
Universitatea Tehnică
"Gh. Asachi" Iași

PARADIGMA ELENĂ sau despre menirea inginerului

În epoca turismului de masă și a goanei după "Erlebnisreisen", tot mai puțini înțeleg perceptul clasicului Goethe, de "a descoperi țara grecilor cu sufletul".

Alături nimereste, de cele mai multe ori, și reclama turistică după care Acropole, "osuarul sacru al spiritului elenic", locul unde s-a realizat "echilibrul între spirit și materie", oferă cadrul ideal pentru regăsirea de sine și deslușirea propriei meniri. Oamenii aduși de curiozitate din toate părțile planetei zăbovesc puțin la templul

olimpianului Zeus și apreciază dimensiunile-i tulburătoare (108m x 41m), potrivite cu "părintele zeilor și-al omenirii". Afară din cele 104 coloane (cele mai mari din Europa) au mai rămas 16, dintre care 15 în picioare. Privind nerăbdător spre "orașul de sus", turistul comun verifică în treacăt, pe coloana răsturnată, teh-

nica de construcție. Urcă apoi pe "colina sacră" și numai teama de a luneca fi mai temperează graba (calcate ceas de ceas, an de an și secol de secol, albele pietre de pe Acropole

au căpatat un luciu sticlos). Calătorul acceptă sugestia că templul zeitei Palas Atena ar fi "simbolul desăvârșirii artistice", deși prin dimensiuni (69m x 31m) e inferior celui al lui Zeus. Desigur, nu în aceeași măsură ca "Olimpeionul". "Partenonul" a suferit și el distrugerii însemnate, în special datorită unui bombardament din 1687. Mulțumit că a văzut, de jur împrejur, la picioarele sale, pâlcurile de case ateniene, vizitatorul coboară pe cealaltă parte a colinei. Trece prin "Agora" și se mulțumește să privească de la distanță cel mai bine conservat templu din întreaga Eladă - relativ modestul, prin dimensiuni, "Hefasteion", împrejmuit de vegetația îngăduita de mica ridicătură stâncoasă pe care e așezat. Convins că și-a întregit cultura, turistul aterizează în prezent pe întorcheatele străzi din Plaka - cel mai viu cartier al Atenei.

prof. dr. ing. Sabin Ionel,
Facultatea de Electronica și Telecomunicații
- Timișoara

(Continuare în pag. 6)

O CUVENITĂ DIVIZIUNEA MUNCII

(Urmare din pag. 1)

În această situație, încercăm să semnalăm unele idei care sunt în continuare ținute departe de masa economiștilor români. Economistul ungar Janos Kornai a intrat în istoria gândirii economice ca primul care a caracterizat realitatea economiei socialiste ca fiind o "economie a deficitului". Lucrările lui au apărut în toate țările din Europa Centrală și de Est; prima lui carte care descria mecanismul apariției neîntrerupte a deficitului în socialism a apărut în Polonia în 1985, în timpul

stării marțiale, cenzura intervenind numai prin schimbarea titlului din "Economia deficitului" în "Deficitul în economie". Recent, în Polonia a apărut o nouă lucrare a acestui economist, unul dintre cei mai apreciați cunoscători ai economiilor în tranziție, intitulată "Stabilizarea și creșterea în procesul de tranziție. Cazul economiei ungare". Specialiștii polonezi au apreciat că lucrarea prezintă multe aspecte interesante, unele concluzii putând fi folosite în rezolvarea problemelor cu care se confruntă economia poloneză. Nu putem decât să sugerăm colegilor

noștri economiști din România să recunoască faptul că roata a fost deja inventată și să nu mai încerce să o inventeze ei. Altfel, noi, inginerii, nu vom putea face nimic.

Economiștii nu știu că realitatea neglijată se răzbuună. Ar trebui să afle de la inginerii acest lucru. Așa cum multe gafe ale inginerilor, în aceeași perioadă "de aur", ar fi putut fi evitate dacă economiștii și-ar fi spus cuvântul, printr-o poziție mai fermă. Să ne îmbinăm eforturile pentru a pune realitatea la baza activității noastre.

Balkanism

(Urmare din pag. 1)

Coșmarul celui de al doilea război mondial a luat sfârșit în 1945. Când lumea sărbătorea victoria asupra lui Hitler, victoria civilizației asupra barbariei, Stalin, cu permisiunea Occidentului, a continuat acest barbarism în Balcani. În vreme ce unii oameni se bucurau de căderea unui totalitarism, Balcanii și România sufereau altul.

Spiritul balcanic nu înseamnă neapărat otodoxie, nici non-europenism, nici levantinizism sau o atitudine retardată. "Se poate spune că balkanismul este un concept recent. Nu e recent. Ori e legat de zona geografică și de lumea care o populează, și atunci se referă la toată durata istoriei cunoscută până acum, ori, dacă e un fenomen local și efemer, atunci nu poate fi inerent unei anumite structuri" - este de părere Alexandru Paleologu.

Avem o civilizație românească ce nu poate fi privită dintr-un singur unghi. Avem o limbă latină și, ca toate popoarele numite latine, ce au la bază limba latină, evident, avem și influențe și structuri din alte limbi. Spirituale care se întrepătrund în spațiile acestei civilizații se compun din valorile balcanice și slave care au venit pe un fond latin, care este elementul cel mai important.

Comunicarea intensă oferă lumii în care trăim șansa unică de a apropia oamenii și de a transmite valori de la un capăt la altul al continentului. Dacă vom ști să profităm de ea vom izbui să preluăm efortul de gândire occidental realizat în construcția politică și să trăim o nouă perioadă de promisiuni. Să înfăptuim acea mare solidaritate balcanică menită să împiedice renașterea imperiilor acaparatoare, prin organizarea Confederației întemiate pe o politică economică protecționistă, așa cum au văzut-o Dimitrie Brătianu și Mihai Eminescu, Confederația care "conține în sine sâmburi de dezvoltare adevărată".

Pactul de stabilitate în Balcani, de care România va trebui să beneficieze, este conceput după modelul Planului Marshall, care a fost interzis țărilor balcanice de către Stalin, care impusese comunismul. Oarecum, beneficiarii târziu ai acestui concept, țările din zonă, vor beneficia de fonduri pentru refacerea distrugerilor provocate de război. Mai puțin este cu-

noscut faptul esențial că acordarea creditelor a fost condiționată de dezvoltarea unor proiecte comune, elaborate și realizate în comun, prin care aceste țări să-și dobândească prosperitatea și stabilitatea pierdute, dar să se și obișnuiască să elaboreze și să câștige treptat conștiința că ceea ce le unește (valorile și principiile) sunt mult mai importante decât ceea ce le despărte (limba, religia, istoria, granițele etc.). Nicăieri în lume nu există state omogene sub aspect etnic, iar multiethnicitatea Balcanilor reprezintă o valoare în sine. Stabilizarea acestei regiuni zdruncinate și dezbinată va dura mult timp. Acest proces va trebui controlat în permanență și presupune costuri și eforturi mari.

Conflictuale actuale din Balcani își au rădăcinile în timpuri străvechi. Ele nu vor putea fi rezolvate bătând din palme, ci numai în cadrul unui proces care, prin democratizare, prin dezvoltarea economică și prin cooperare regională oferă premisele pentru o evoluție pașnică, având în vedere menținerea diversității naționale și etnice a statelor din zonă.

Recent a avut loc la București al VIII-lea Congres Internațional de Studii Sud-Est Europene. Una din noutățile importante ale acestui congres a fost prezentarea proiectului unei cuprinzătoare istorii a Balcanilor, de la origini până în 1912, care urmează să fie realizată de AISSEE. Proiectul este, de altfel, concretizarea încercărilor de a răspunde unui interes crescut pentru istoria și specificul regiunii balcanice, dar și o încercare de clarificare a unor evenimente care au fost tratate partizan. Nevoia de a angrena opinia publică occidentală prin oferirea unei perspective științifice a făcut ca AISSEE să organizeze, cu sprijinul UNESCO, în 1997, la Paris, o conferință care a avut un impact puternic nu numai în lumea științifică, dar și în presă.

Balcanii, deveniți sinonimul opresiunii minorităților, al dorințelor revanșarde de modificare a granițelor, au nevoie de o imagine lucidă pe care o poate oferi analiza științifică, mai ales că "marile probleme ale sud-estului european rămân cele economice și sociale" - așa cum consideră noul președinte al AISSEE, André Guillon, profesor și eminent istoric al spațiului bizantin.

Atât timp cât istoria conștiinței europene nu va fi prezentată de o echipă de specialiști din toate zonele europene, ea nu va fi completă. Bătrânul butoi cu pulbere al Europei nu iese din imaginismul mass-media și cea mai bună soluție adoptată de oamenii politici din Balcani este să se lepede de "balkanism".

ANCHETA REDACȚIEI

Cu leafă la stat sau la "privatai"?

Ample mișcări sindicale din perioada actuală au adus în centrul revendicărilor grave probleme salariale, în special din sectorul bugetar. Potrivit estimărilor Ministerului Muncii și Protecției Sociale, puterea de cumpărare a salariilor a scăzut de la începutul anului cu circa 18 la sută. Este unul din ritmurile cele mai înalte de contracție a veniturilor reale, atât în sfera proprietății de stat cât și în cea a proprietății private. În aceste împrejurări, ancheta noastră a fost considerată de mai mulți cititori bine venită și unii dintre ei au emis propriile păreri în legătură cu o serie de aspecte de un incontestabil interes.

Ing. Adela Măciș - SC "PROBIMPEX" SA: "Se spune că banii nu au miros. Nu știu cât de "morală" este această zicală, dar dacă o situăm doar pe terenul muncii cinșite, atunci își păstrează pe deplin valabilitatea. În condițiile atât de grele ale vieții de astăzi, s-a declanșat o goană teribilă după bani. În ceea ce mă privește, consider că fenomenul, în continuă extindere, de a lucra simultan în sectorul de stat (de pildă, într-o instituție publică locală sau centrală) și în diverse SRL-uri se justifică pentru că un salariu dintr-un singur loc nu ne poate permite să trăim cât de cât decent. De aceea, nu aș face o delimitare strictă între banii primiți dintr-un sector și cei primiți din altul. Dacă sunt câștigați cinșit, sunt la fel de bine veniți."

Ing. Dana Florea - SC "BOGACIU" SRL: "Am citit și recente sondaje de opinie prin care o majoritate concludentă declară că preferă o leafă mai mică, dar sigură, în sectorul de stat unei lefi mai mari, dar cu un loc de muncă nesigur în sectorul privat. Este reflexul unei mentalități depășite (ca să nu spun mai mult) care ne împiedică să progresăm. Experiența țărilor dezvoltate arată că mobilitatea forței de muncă determinată de efectele - nu totdeauna plătute în plan personal - ale legilor concurenței, a permis să se atingă cote de performanță demne de invidiat. Rezultă - cred - din cele spuse că mă pronunț categoric în favoarea proprietății private care - de fapt - asigură salarii mai mari, în toate domeniile, comparativ cu proprietatea de stat. Și ar mai fi de făcut o remarcă în legătură cu sondajele de opinie. În foarte multe întreprinderi și instituții de stat salariile s-au plătit cu întârziere și parțial sau nu s-au plătit deloc. Ce valoare mai au atunci locurile de muncă stabile?"

Ing. Lucian Armeanu - SC "SOREX" SA: "Dintr-o leafă de la stat - cu foarte puține excepții - nu se poate depăși pragul sărăciei. O spun nu din auzite, ci din cele ce am avut de pățim în ultimii ani. Am reușit să mai «rotunjesc» veniturile pe baza unor contracte de prestări servicii. Acum au auzit că se instituie în acest domeniu legi draconice. Nu numai că am auzit, ci am citit unele reglementări din care am înțeles că nu prea agreează mai-marii zilei această formă de muncă cinșită. Probabil, din pricina faptului că impozitele pentru prestări servicii sunt mai mici decât impozitele pe salariu. În diferent sub ce steag se duce luca împotriva «muncii la negru», este absurd - când condițiile de trai se înrăutățesc atât de dramatic - să se instituie legi prin care să se limiteze posibilitatea de a obține venituri suplimentare pe o bază corectă, verificabilă.

Pomind de la acest fapt, nu pot să nu remarc existența unor «gânditori» guvernamentali care sunt plătiți parcă să creeze noi surse de tensiune socială. Un exemplu este și reglementarea de care m-am ocupat, care ar trebui abrogată imediat."

Ing. Constantin Lupu - SC "ANCORA" SRL: "Aș dori să fiu bine înțeles. Nu pledez - în nici un chip - pentru egalitarism, dar atunci când este vorba despre sectorul public, subvenționat de contribuabili, adică și de noi, trebuie - cum se zice - «o măsură în toate». Am citit în presă despre lefurile fabuloase ale unor manageri din fostele regii autonome. După ce mai toate lucrează în pagubă și supraviețuiesc pe seama bugetului de stat, managerii care nu s-au remarcat prin realizări notabile, profită de pozițiile de monopol ale respectivelor unități și își stabilesc salarii care sfidează bunul simț. Ceea ce nu pot să înțeleg este faptul că, o dată semnalată această situație chiar în Parlament, nu se iau măsuri. Este inutil să vorbim despre respectarea principiilor dreptului muncii atâta vreme cât există astfel de excepții, când legea este pentru unii mumi, iar pentru alții ciună. Aici nu mai este vorba despre posibilitatea de a da unui fapt interpretări diferite. Este pur și simplu jaf din banul public. În ceea ce privește sectorul privat, acolo este normal să se dea lefuri cât de mari, pentru că nici un patron nu este interesat să lucreze în pagubă sau să-și diminueze profitul. Acolo, vrând-nevrând, valoarea este apreciată, și nu impusă."

SECTIUNE

în timp și spațiu

Spre societatea informațională - prin dezindustrializare?

●Decât un munte de vorbe, mai bine un mușuroi de fapte ●Orice drum - oricât de lung - începe cu un singur pas ●Restructurarea - între demolare și construcție ●Cine nu privește spre viitor riscă să repete greșelile trecutului

Este firesc ca - pentru majoritatea inginerilor - noțiunea de industrializare să aibă o conotație predominant pozitivă. În condițiile țării noastre, industrializarea (așa cum a fost) a reprezentat marea șansă profesională pentru un număr impresionant de cetățeni. O atestă, între altele, faptul că în 1948 erau înregistrați circa 6.000 de studenți în învățământul tehnic superior, pentru ca în 1955 numărul lor să se dubleze, iar la sfârșitul anilor '80 să se ajungă la aproape 100.000. Se poate aprecia că dinamica numărului de ingineri a urmat, în linii mari, evoluția industriei.

În mod simetric, dezindustrializarea are conotații predominant negative pentru majoritatea colegilor de breaslă. Și acest fapt este cât se poate de firesc.

Dacă facem apel la interesele inginerilor, avem de-a face, fără îndoială, cu o temă dificilă, delicată, atunci când ne gândim la societatea postindustrială sau - cum i se mai spune - societatea informațională. Iată motivul care ne îndeamnă să încercăm "a lua piepțiș" unele aspecte controversate.

Scăderea producției și procesul de dezindustrializare

Datele statistice sunt necruțătoare; ele nu lasă loc pentru mai multe interpretări atunci când vizează evoluția producției industriale în ultimii 10 ani. Aceasta s-a diminuat cu mai mult de jumătate, o dată cu o scădere asemănătoare a numărului de salariați, inclusiv ingineri.

Dacă lucrurile se discută în cadrul acestor parametri, avem de-a face, fără urmă de îndoială, cu un proces de dezindustrializare. Ponderele industriei a scăzut de la peste 60% în produsul social în 1989 (așa se calcula atunci), la mai puțin de 35% din PIB, în condițiile în care și acesta (PIB-ul) s-a diminuat față de 1989 cu aproape o treime.

Dincolo, însă, de sentimentalisme și prejudecăți, o evaluare corectă a stărilor de fapt nu este posibilă decât după ce se răspunde la următoarea întrebare: există oare în prezent, acum, în 1999, piața care să fi acceptat volumul și sortimentele produselor realizate în 1989?

Răspunsul este categoric NU. Pe de o parte, s-a prăbușit piața CAER, care absorbea cea mai mare parte a exportului industriei românești; pe de altă parte, s-a îngustat piața internă prin oprirea unor investiții aberante și prin apariția

elementelor concurențiale (când s-a liberalizat comerțul exterior). Comparativ cu produsele din Occident, cele mai multe sortimente realizate de industria noastră în 1989 s-au dovedit net inferioare.

În aceste circumstanțe, a fost necesară contracția producției, pentru că nu mai exista posibilitatea de desfacere, legile economiei de piață impunând restructurări (chiar și salvatice) pentru reducerea ponderii ramurilor, a întreprinderilor energofage, generatoare de pierderi.

Dotată la nivelul anilor '70, supradimensionată, în mare măsură ineficientă, industria românească a fost pusă în situația de a răspunde imperativelor altui timp, ale altor condiții.

Ca orice "lucru omenesc", restructurarea putea să fie concepută și realizată (ca să nu zicem implementată) mai bine, poate mult mai bine decât s-a făcut. Este posibil să se discute la nesfârșit pe această temă. Ceea ce apare, totuși, destul de limpede conturat este faptul că nu este corect să se pună semnul egalității între scăderea producției, industrializare și dezindustrializare. A fost necesar să se elimine ceea ce nu mai era... necesar. Cum s-a materializat acest imperativ este o altă problemă; esența constă în consemnarea mutațiilor pozitive care au avut loc și în premisele pe care acestea le asigură în vederea sfidării viitorului.

ing. Ion Țurcanu - SC Faur SA

O soluție: dezvoltarea regională

Cele peste 3.000 de proiecte avansate de întreprinzători privați filialele Agenției Naționale de Dezvoltare Regională reflectă o orientare interesantă, demnă de reținut. În cele opt regiuni constituite conform unor criterii complexe de ordin economic, geografic, demografic, există premisele apropiierii activităților de tip industrial, modern, de comunitățile locale, de nevoile lor. Astfel, a atras atenția numărul relativ mare de proiecte care vizează crearea și dezvoltarea de firme în domeniul de vârf (în special din tehnologia informației), simultan cu extinderea serviciilor aferente.

În condițiile în care aceste proiecte vor fi compatibile cu strategiile de dezvoltare durabilă, se poate spune că se va realiza o "joncțiune" între prezent și viitor, în sensul că ne vom situa la nivel regional - pe un drum mai scurt - pe magistrala dezvoltării postindustriale.

Un ministudiu de caz: siderurgia

Poate că exemplul cel mai concludent de dificultăți, aproape insurmontabile, legate de raportul dezindustrializare - societate postindustrială îl oferă siderurgia. Potrivit evaluărilor de înalt profesionalism ale Uniunii Producătorilor de Oțel din România, această ramură se află în țara noastră, sub aspect tehnologic, în urmă cu 10-25 de ani față de nivelul atins în statele europene dezvoltate. În același timp, scăderea puternică a producției - de mai mult de patru ori - indică, evident, o criză din care cu greu se poate ieși.

Trebuie să afirmăm deschis că dezvoltarea prioritar extensivă a siderurgiei (ca și a industriei în ansamblul ei) a reprezentat o decizie politică de-a dreptul sinucigașă, o expresie a megalomaniei dictatorului, iar consecințele grave le resimțim, cu o mare acuitate, în prezent.

Nu este ușor să se găsească soluții, fapt demonstrat de eșecul parțial sau total al unor strategii postdecembriste.

Cu toate acestea, s-au făcut unii pași semnificativi, în special pe linia restructurării și a privatizării. În primul rând, s-a purces la restrângerea activității, întrucât nu mai exista piața de desfacere. Din 3 combine integrate (cocserie, furnale, oțelărie) a rămas doar unul, din 9 convertizoare LD în funcțiune mai produc 5, din 54 linii de laminare se mai află în producție 39. Numărul personalului s-a redus de la 175.000 la 91.400.

Totodată, s-au privatizat 12 societăți comerciale de profil, 7 prin atragerea capitalului străin și restul prin capital autohton.

Din păcate, toate aceste rezultate nu sunt suficiente. Între fenomenele negative care mai persistă este și acela al structurii de fabricație. Mai are o pondere foarte mare ("moștenire" antedecembristă) producția de tablă groasă, în defavoarea benzii laminate la cald și a benzii laminate la rece.

Asociațiile patronale din siderurgie au reiterat propunerea de a fi incluse în grupurile de lucru care pregătesc strategii pe termen mediu și lung, inclusiv cele care dau curs propunerii comisariatului pentru extinderea UE. Se exprimă acordul deplin față de propunerea ADER (în care AGIR este o componentă importantă) de a se constitui și de a se asigura condiții optime de funcționare, un cadru instituționalizat de gestionare a strategiei globale. Ideea principală constă în asigurarea premiselor stopării declinului general al economiei și relansării producției, evident în funcție de piață, în funcție de orientările tehnologice performante. (A.L.B.)

De la apă grea la... aburi?!

Ministrul industriei și comerțului, Radu Berceanu, a declarat cu prilejul unei recente vizite la Uzina de Apă Grea de la Halânga că până în anul 2003 uzina va trebui să se reprofileze, să renunțe la produsul pentru care a fost construită, în așa fel încât să se asigure numai aburul necesar pentru termoficare municipiului Drobeta Turnu-Severin. Sigur, până în anul 2003 mai este ceva timp - cine știe? - alții vor fi cei care vor decide soarta unui obiectiv industrial pe care, în momentul de față, nimeni nu-l poate considera depășit fizic sau moral. În orice caz, specialiștii din domeniul energiei nucleare nu consideră că - pe termen mediu - România nu va mai avea nevoie de o sursă atât de importantă de apă grea.

Faptul pe care îl consemnăm reduce în atenție necesitatea de a nu se mai improviza în materie de strategie și politici industriale și că deciziile de importanță celei la care ne referim nu se pot lua "la prima impresie".

Mai avem nevoie de industrie ușoară?

În calitate de participantă la recentul Forum al Industriei Ușoare, mă simt obligată să pun întrebarea din titlul acestei însemnări. Unul din faptele cele mai bătătoare la ochi îl constituie invadarea României cu produse second-hand, de cea mai îndoielnică și nesănătoasă calitate (dacă mă pot exprima astfel), în timp ce confecții și alte mărfuri realizate în țară se bucură de apreciere în metropolele lumii prospere. Este adevărat, exportul nostru de produse realizate de industria ușoară se realizează în proporție de peste 90% din lohn, dar și acest lucru reprezintă o anomalie.

Înțeleg că este justificat să răspundem exigențelor partenerului extern prin respectarea modelelor, prin folosirea anumitor accesorii specifice, dar nici măcar lâna și pieile produse în țară să nu le utilizăm? Nu mai puțin anormală este situația în care s-au restrâns suprafețele cultivate cu in și cânepă, materii prime foarte căutate.

Situația la care s-a ajuns reprezintă consecința - de neevitat - a absenței unei gândiri clare privind industria românească în ansamblu și fiecare ramură a ei în parte. Pentru că nu se gândește nici măcar pe termen mediu, am ajuns la necorelări strigătoare la cer. Se distruge industria de mașini și echipamente pentru bunurile de consum, în vreme ce este blocat importul de asemenea mijloace tehnice. Nu este singurul exemplu care se poate da.

Iată motivul pentru care suntem îndreptățiți să ne întrebăm dacă mai este nevoie - în România - de industrie ușoară.

Forumul nostru a dat un răspuns clar: avem nevoie! Nu ne-am mulțumit, însă, cu atât și am prezentat autorităților un "pachet" de propuneri privind relansarea ramurii noastre. Între altele, este vorba despre o adevărată relaxare fiscală, despre îmbunătățirea legislației, despre stimularea producției interne de materii prime, despre introducerea licențelor pentru produsele second-hand. Dar, cum mai remarcam, toate aceste urgențe se cer încadrate într-o strategie, cel puțin pe termen mediu.

ing. Olimpia Sima

Conel și Romgaz reduc "motoarele" restructurării

Finalul lunii noiembrie a.c. a reprezentat termenul mereu amânat pentru trecerea la a doua etapă a restructurării marilor companii naționale CONEL și ROMGAZ, desemnate a constitui "vârful de lance" al reformei în industrie, dată fiind poziția de monopol natural a celor două entități

economice. Motivația oficială vizează dificultățile apărute între timp, în special cele legate de incertitudinile referitoare la dimensiunile pieței energiei.

Tema restructurării CONEL și ROMGAZ se integrează cât se poate de firesc în domeniul larg abordat în paginile de față: nu se poate concepe conturarea viitorului fără luarea în considerare a politicilor energetice.

Surse din Ministerul Industriei și Comerțului ne-au informat că răgazul obținut va permite aprofundarea unor studii, în special a aceluia ce se vor derula cu sprijinul Uniunii Europene, astfel încât întârzierea va fi compensată de posibilitatea adoptării unor soluții mai bune.

Romanian Computer Show

A 5-a ediție a "Romanian Computer Show" - desfășurată la finalul lunii noiembrie a.c. - a readus în prim-plan teme mari și foarte importante ale perspectivelor societății informaționale în țara noastră. Cele 30 de societăți specializate în IT&C (Tehnologia Informației și Comunicațiilor) au oferit - o dată cu produsele pe care pot să le desfacă pe piața internă - o viziune dinamică asupra a ceea ce ar trebui să însemne construirea și consolidarea unei comunități naționale de oameni de afaceri și specialiști în acest domeniu, comunitate care să se integreze organic în contextul internațional actual și viitor.

Multe companii, asemenea lui ICL România, sunt angajate în ample acțiuni cum ar fi introducerea sistemelor integrate la Banca Română pentru Dezvoltare și cel mai mare sistem integrat din această zonă a Europei, cel de care va beneficia rețeaua de cale ferată română. Bineînțeles, aceste rezultate și amploarea activității sunt determinate de o largă colaborare internațională.

S-a demonstrat în câteva cazuri semnificative că este posibil o îmbinare reciproc profitabilă a intereselor firmelor autohtone cu ale marilor companii transnaționale, relațiile contractuale - pe o bază solidă, sănătoasă - constituind și o pavăză în calea unor neregularități.

Situația de ansamblu nu este, însă, nici la nivelul cerințelor și nici măcar la cel al posibilităților. În timp ce în țara noastră se investesc în IT (fără telecomunicații) aproximativ 200 milioane de dolari, în medie, pe an, în Ungaria investițiile în acest domeniu sunt de circa 2 miliarde de dolari, în Cehia de 2,7 miliarde de dolari, în Polonia de aproximativ 4 miliarde de dolari. Aceste cifre spun aproape totul despre rămânerea noastră în urmă.

Faptul că programul național de informatizare continuă să fie - la majoritatea capitalurilor - în stadiul de intenție, reprezintă cea mai dureroasă confirmare a slabului interes față de viitor. În loc să fie irosite numeroase și importante mijloace pentru "respirația artificială" a unor colofoni industriali ineficienți, aceste resurse s-ar putea să fie îndreptate spre IT&C, pentru că altfel ne vom amana viitorul.

ing. Aneta Spiridon - IMC

Raportul Băncii Mondiale: tendințele dominante

Ca document de primă mărime privind gândirea prospectivă din perioada actuală, Raportul Băncii Mondiale (dat publicității de curând) se referă, pe larg, la impactul proceselor de globalizare asupra întregii dezvoltări a lumii contemporane, în special în ceea ce privește perspectivele societății postindustriale. În Raport se subliniază că "succesul unei țări în secolul XXI va depinde de cât de bine va reuși să gestioneze cele două forțe convergente și, în același timp, contradictorii, respectiv globalizarea și localizarea."

Sunt definite trei domenii în care cooperarea globală devine esențială: comerțul, fluxurile financiare și protecția mediului. În ceea ce privește localizarea, se indică, de asemenea, trei aspecte fundamentale: descentralizarea, zonele urbane ca locomotivă a creșterii economice, transformarea orașelor pentru ca în ele să se poată trăi.

Merită să aprofundăm aceste aspecte. Poate o vom face într-un număr viitor. Am dorit, acum, doar să semnalăm preocupările globale în care ar fi firesc să se integreze și gândirea noastră proprie, generatoare de soluții care să meargă în sensul dezvoltării generale, nu în contrasens.

Societatea informațională: concepte și strategii

Se cuvine să reamintim că AGIR n-a stat pasiv în fața provocărilor societății postindustriale, ale societății informaționale și a organizațiilor - cum se știe - o amplă manifestare pe această temă.

La timpul respectiv, "Univers Ingeresc" a informat cititorii în legătură cu valoroșele comunicări și referate care s-au prezentat de către personalități de marcă din domeniu, inclusiv membri AGIR. Nu intenționăm să reluăm ideile emise la amintita manifestare. Se impune, însă, o sinteză a câtorva considerații și considerente, întrucât se poate afirma - fără teama de a greși - că nu ne aflăm pe un teren virgin și că au fost aduse clarificări importante - atât în privința conceptelor, cât și în privința direcțiilor practice de urmat.

Una dintre ideile esențiale constă în transformarea dezavantajului pe care l-am avut și încă îl mai avem de a fi efectuat industrializarea cu tehnologii, în genere, depășite, într-un avantaj prin "saltul peste etape", respectiv prin evitarea drumului parcurs în anii '70 și '80 de țările dezvoltate și de a accede direct la tehnologiile înalt performante ale informaticii. Nu există - din câte se cunoaște până acum - alternativă la societatea informațională. O dată înșușită această viziune, nu ne mai rămâne decât să acționăm în consecință.

Un aspect operațional constă în integrarea noastră - cât mai rapidă și mai profesionistă - în programele europene privind societatea informațională.

Este vorba despre programe de cercetare-dezvoltare, despre programe de cooperare tehnologică, despre programe care urmăresc fructificarea avantajelor care decurg din aplicarea principiilor liberei circulații a mărfurilor, a serviciilor, a capitalurilor, a persoanelor.

Sigur, noi mai avem de străbătut o cale foarte lungă până la atingerea standardelor integrării, dar putem să facem primii pași, mai ales că - în Europa, dar și pe alte continente - este unanim apreciat fondul nostru uman, respectiv detașamentul de specialiști, îndeosebi tineri, care s-au dovedit în stare să obțină rezultate performante.

Nu mai puțin importantă este asigurarea cadrului legislativ necesar, cadrul armonizat cu regulile UE. Este de-a dreptul inacceptabil faptul că în Parlament se târănează adoptarea unei reglementări atât de importante cum este Codul dezvoltării și utilizării tehnologiilor informației. Acest act normativ include norme generale privind libertatea informației, protecția și securitatea datelor, protecția persoanelor fizice față de prelucrarea datelor cu caracter personal, documentul electronic și valoarea lui probantă, sistemul instituțional, răspunderi și sancțiuni.

Cum se vede, sunt multe de făcut, dar orientarea ne apare destul de clară. Totul se reduce la voința de a face.

ing. Emil Sachelarie, expert IT

Discuția rămâne, firește, deschisă. Nici nu ne-am propus să abordăm exhaustiv o temă atât de vastă și de complexă. Dacă ar fi să formulăm o concluzie, atunci - după toate probabilitățile - este necesitatea de a se acționa corelat, coerent, pe toate "fronturile" - de la legislație până la consolidarea instituțiilor coordonatoare ale procesului de implementare a tehnologiilor informației, de la elaborarea unor strategii privind viitorul industriei românești în general și a ramurilor ei de viitor până la măsurile operative, de ordin practic, menite să diminueze pierderile din economie și să permită, astfel, obținerea resurselor financiare strict necesare pentru investiții masive, bine gândite și orientate spre domeniile care să ne asigure "întrarea" în societatea informațională.

PARADIGMA ELENĂ sau despre menirea inginerului

(Urmare din pag. 3)

Moleșit de căldura pustiitoare și săcăit de vânzătorii gălăgioși, drumetul nu se sizează ironia cuprinsă în trei citate scrise pe un tricou fluturând la vedere: *Socrate* - "To do is to be"; *Plato* - "To be is to do"; *Sinatra* - "Do be do be do".

Câți dintre vizitatorii Ateni văd în cele trei temple amintite, simboluri ale Puterii, Logosului și respectiv Ingeniozității? Olimpeionul, deși păstrează însemnele măreției, e cel mai oropsit de Cronos, după cum Puterea, oricât de somptuoasă, a fost totdeauna limitată în timp. Partenonul, închinat zeiței înțelepciunii, are frumusețea ademenitoare a "eternului feminin". Săgeata și scutul din mâinile Ateni intruchipează argumentele de atac și apărare ale Logosului. O legătură specială există între Putere și Logos, căci numai Atena Partenos își permite să-i reproșeze lui Zeus "inimă-mpietrită" și doar ei atotputernicul îi răspunde cu blândete: "Ce vorbă îți-a scăpat din paza gurii, copila mea?" Totuși, devastările nu au ocolit Partenonul, semn că vorbele zboară de când lumea, teoriile filozofice se perimează, iar teorii, oricât de meșteșugit exprimate, au fost și rămân gri. Doar templul închinat neîntrecutului meșter Hefaistos, protectorul breslei ingineriei, dăinuie aproape neschimbat de secole și milenii, înconjurat de verdele tonic al adevărului. Meșterul faur, prototipul a ceea ce se va numi "homo faber", nu a fost niciodată alintat de Putere. Într-un moment de furie, Zeus l-a aruncat chiar din Olimp. Harnicul zeu a crescut într-o peșteră subacvatică, după cum spiritul inventiv se educă în sala de studiu și în laboratorul retras, departe de forfota politicii și de lustrul amgitor al filosofiiilor efemere. Tot ce iese din mâna iscusitului Hefaistos este o "minune de lucru". El a creat chiar și roboți față de care realizările ingineriei de până acum sunt încă rudimentare. Într-adevăr, făurarul e ajutat de "fete făcute din aur, dar vîi ca fecioarele aieve; au deopotrivă

cu dănele minți și glas și putere și-nvățătură la lucrul de mână deprins de la zâne".

Când Puterea are dureri de cap, este cerut ajutorul inginerilor, căci numai "tehnică" lui Hefaistos a putut s-o scoată pe Atena din capul lui Zeus. Însă oricât de mult a stăruit neîntrecutul meșter, Palas a refuzat să-i fie soață tot astfel cum vedem slujitorii artelor autoprețuindu-se deasupra celor ancorati în real. Palas face jurământ să rămână pe veci nemăritată, căci o anumită etică a funcționat totuși între oamenii de cultură și cei din domeniul tehnico-științific.

Între multe grauri ce pot fi auzite în Atena, se deslușește uneori vorba românească. Poate că unui compatriot urcă pe Acropole cu sentimentul exprimat acum un secol de Diliu Zamfirescu:

"Lasă-mă să viu la tine, lume plină de parfumuri,

Ce rășai din timpul clasic ce mi-a fost atât de drag."

Câți vor fi constatat însă că templele de care vorbim sunt amplasate în același plan vertical, asemeni monumentelor brâncușiene de la Târgu-Jiu? Olimpeionul e o "Masă a tăcerii" unde cuvântul a înghețat, puterea discreționară anulând orice replică. Partenonul e o "Poartă a sărutului" multiplicată"; zeci de coloane stau sub bolți de arhitrave. Aici și pietrele vorbesc. La rândul lui, Hefaisteionul e asemenea "Coloanei nesfârșite". Se schimbă Puterea și se perimează argumentele Logosului. Numai Ingeniozitatea, simbol tehnic și spiritul științific se acumulează la nesfârșit, modul pe modul, invenție lângă invenție, descoperire după descoperire, într-o zestre care sporește protejată de timp. În pragul unui secol care va fi al tehnicii, paradigma elenă este tonifiantă. "Το ελληνικο παραδειγμα" (exemplul grec) - o meditație despre menirea inginerului, despre măreția și dăinuirea Ingeniozității creatoare.

"Dacă vrei să fii socotit înțelept, învață să întrebi cu înțelepciune, să ascuți cu luare aminte, să răspunzi liniștit și să încetezi de a vorbi când nu mai ai nimic de spus." (Lavater)

HERVEX '99

rilor hidroelectrice" - dr. ing. Alexandru Marin și ing. Victor Manitu; "Criterii de proiectare a

rezistențelor hidraulice de comandă" - dr. ing. Dan Opruță, prof. dr. ing. Liviu Deacu, dr. ing. Liviu Vaidea; "Considerații asupra distrugerii prin cavitație a unor materiale utilizate în construcția aparatului hidraulic" - conf. dr. ing. I. Bordeasu, prof. dr. ing. V. Bălășoiu, prof. dr. ing. M. Popoviciu; "Influența capacității hidraulice asupra procesului de reglare la pompele hidraulice cu volum unitar variabil, cu sistem de reglare electro-hidraulic" - dr. ing. Liviu Vaida, dr. ing. Dan Opruță, prof. dr. ing. Liviu Deacu; "Utilizarea acumulatorului pneumatic pentru acționarea motoarelor hidraulice" - ing. cșp III Filip Cojocaru; "Sistem de comandă a motoarelor pas cu pas" - dr. ing. Andrei Drumea, ing. Wili Ciszkowski, prof. dr. ing. Paul Svasta; "Reglajul automat al pompelor reglabile cu paletă" - ing. Valter Potra, dr. ing. Lucia Născutu, prof. dr. ing. Liviu Deacu; "Reducerea zgomotului electric într-un sistem de achiziție de date utilizat într-un detector opto-electronic" - dr. ing. Petrin Drumea, dr. ing. Marin Blejan; "Regulatoare adaptive cu funcționare în logică Fuzzy" - prof. dr. ing. Liviu Deacu, dr. ing. Claudiu Rațiu, dr. ing. Liviu Vaidea; "Sisteme de ungere centralizată" - dr. ing. Petrin Drumea.

În a doua zi a manifestării, un punct important din program a fost prezentarea celor 35 de firme participante.

În ultima zi s-a desfășurat sesiunea "Mecatronica", în care s-au dezbătut importanța și utilitatea mecatronicii în procesul de dezvoltare economico-socială a României.

În cele trei zile, reprezentanții firme-lor și ceilalți participanți au auzit prezentările din cadrul simpozionului, au vizitat standurile expoziționale și au participat la discuții în urma cărora s-au încheiat contracte și au avut loc schimburi de informații. Se poate spune că obiectivul organizatorilor acestei manifestări - de a aduce în prim-plan ultimele noutăți în domeniul hidraulicii - a fost atins.

ing. Toma Florică,
președintele Filialei AGIR Vâlcea

MTC '99

În zilele de 22-24 octombrie a.c. a avut loc la Iași **Prima Conferință Internațională în Managementul Schimbărilor Tehnologice**, organizată de Universitatea Tehnică "Gheorghe Asachi" Iași, în colaborare cu CEEMAN, CSAD și MBA. În cadrul conferinței au prezentat comunicări și referate cadre didactice de la universitățile din Iași, București, Cluj-Napoca, Timișoara și Galați, manageri și specialiști din institute de management, institute de cercetări tehnologice și societăți comerciale din România, profesori universitari și experți în managementul strategic, managementul schimbărilor tehnologice și managementul calității totale din Portugalia, Danemarca, Slovenia, Grecia, Ungaria, Canada, Marea Britanie, SUA, Olanda și Estonia.

Tematica abordată s-a referit cu prioritate la: managementul schimbărilor strategice, planificarea și schimbarea strategică; strategii de implementarea reengineeringului, managementul inovării; managementul riscului; procesul schimbării și transformarea organizațională; cultura organizațională și schimbarea; managementul resurselor umane în procesul schimbării; managementul schimbării organizaționale în mediul TQM, managementul financiar la nivel universitar, instrumentele schimbării.

Cele peste 80 de comunicări și referate sunt publicate în volumul **Management of Technological Change: proceedings of 1-st International Conference on the Management of Technological Change: Iași, România, october 22-24, 1999**, apărut în Editura Economică (E-mail address: edecon@edecon.ro; http://www.edecon.ro).

Eugen Răpă

PULS AGIR... PULS AGIR... PULS AGIR...

Filiala Suceava

Acțiunea "Simpozionul Calității", integrată manifestărilor prilejuite de Săptămâna Europeană a Calității, s-a desfășurat la Suceava conform programării și așteptărilor noastre. Evenimentul a fost găzduit de sala de conferințe a Facultății de Inginerie Electrică, cu o arhitectură deosebită, într-o ambianță destinsă, cu un pronunțat caracter informațional, în special după terminarea prelegerilor. Atunci s-a desfășurat un viu dialog între participanți, pe probleme privind calitatea.

Au participat 40-50 de invitați, cadre didactice din Universitatea Suceava, conducători de societăți comerciale din municipiu și județ, coordonatori ai comitetelor de ameliorare a calității ale unor societăți comerciale, membri AGIR, studenți.

Evenimentul a fost prezentat pe larg în mass media locală. Posturile de radio și principalele ziare au făcut cunoscut evenimentul în avanpremieră, iar apoi au relatat asupra desfășurării lui.

Au fost susținute prelegerile:

● Fundația Premiul Român pentru Calitate - J.M. Juran
Eur. Ing. dr. ing. Mihai Mihăiță - președintele AGIR

A prezentat: conf. dr. ing. Radu-Dumitru Pentuc

● Necesitatea și avantajele implementării și certificării unui sistem al calității

A prezentat: prof. dr. ing. Mircea Ciobanu, șeful Catedrei discipline tehnologice și management, Universitatea "Ștefan cel Mare" Suceava

● Considerații privind calitatea căilor ferate

A prezentat: șef de lucrări dr. ing. Dan Zarojanu, Universitatea "Ștefan cel Mare" Suceava

● Instruirea - factor esențial în calitatea produselor și serviciilor

A prezentat: ing. Irina Gheorghiu, director FIATEST Consultanță și Management București - Filiala Suceava

● Calitatea mediului

A prezentat: conf. dr. ing. Vasile Rață, Universitatea "Ștefan cel Mare" Suceava

A fost lansată cartea **INGINERIA CALITĂȚII** - Editura PRINTECH București, 1999

Autori: prof. dr. ing. M. Ciobanu, dr. ing. D. Iacob, dr. ing. C. Mironașa

Manifestarea a fost încă un prilej de a prezenta asociația noastră AGIR, acțiunile ei și ca urmare mai mulți invitați și-au manifestat dorința de a completa cererea de adeziune.

conf. dr. ing. Radu-Dumitru Pentuc,
președintele Filialei AGIR Suceava

Pe data de 12 noiembrie 1999, în prezența domnului dr. ing. Mihai Mihăiță președintele AGIR, s-a constituit Filiala Bârlad a Asociației Generale a Inginerilor din România.

A fost ales comitetul de conducere al filialei, format din: dr. ing. Lefter Dionisie - președinte, ing. Dan Ungureanu și ing. Corneliu Pricope - vicepreședinți, ing. Cătălin Constantin Ghenadie - secretar, ing. Constantin Rusu, ing. Violeta Cozar, ing. Elena Spulber - membri.

Sediul provizoriu al filialei este la SC Rulmenți SA.

Simpozionul național de fiabilitate și calitate

Fundația Română pentru Fiabilitate și Calitate (FRPC) a organizat, în colaborare cu Asociația Generală a Inginerilor din România și cu Societatea Română de Fiabilitate, precum și cu alte organizații membre fondatoare ale FRPC, un Simpozion de fiabilitate și două Forumuri.

În Simpozionul de Fiabilitate s-au prezentat lucrări realizate în cadrul școlilor de fiabilitate de la București, Brașov, Galați și Oradea. Tematica a fost axată în acest an pe probleme de analiză a fiabilității pe modele, proiectarea fiabilă asistată de calculator, mentenanța și reînnoirea sistemelor. S-a evidențiat necesitatea stringentă de valorificare a rezultatelor obținute pe plan internațional în activitatea de elaborare de pachete de programe pentru proiectarea și evaluarea fiabilității produselor și sistemelor.

În Forumul pentru Calitatea Procesului Didactic Universitar și Pentru Excelența în Domeniul

Calității au fost prezentate lucrări care au scos în evidență necesitatea demersului pentru autoevaluarea și îmbunătățirea continuă a procesului didactic pe baza de standarde de referință, precum și pe baza modelului "Premiului European pentru Calitate", prin aplicarea principiilor Managementului Calității Totale (TQM). A fost prezentată Fundația Premiului Român pentru Calitate J.M. JURAN, ca arbitru al excelenței în toate domeniile de activitate.

În Forumul pentru Calitatea Actului Politic și pentru Calitatea serviciilor Publice s-au prezentat lucrări și s-au desfășurat discuții ample, din care au rezultat unele idei importante, dintre care sintetizăm câteva în cele ce urmează.

* În România se manifestă o criză a partidelor politice, care în ultimii 10 ani au demonstrat incapacitatea de a face față tranziției (lipsa de progres în câștigarea încrederii partenerilor externi; dete-

riorarea continuă - inadmisibilă - a calității vieții economice, sociale și culturale; risipirea patrimoniului agonisit prin sacrificiile majorității populației; creșterea deficitelor bugetare și a datorilor externe).

* Există o discrepanță foarte mare între programele afișate de partide în perioada alegerilor, comportarea puterii și rezultatele obținute pe perioada guvernării. Această discrepanță învederează o calitate deteriorată a actului politic.

* Avem nevoie de partide politice puternice și hotărâte să lupte pentru convingerea populației prin fapte asupra capacității ei de redresare a situației. Calitatea actului politic trebuie să se ridice la nivelul satisfacerii dorințelor și necesităților, mereu în schimbare, ale cetățenilor, indiferent de originea etnică, de credințele religioase, sexul sau vârsta acestora.

* Partidele politice trebuie să înțeleagă faptul că

majoritatea cetățenilor țării, ca beneficiară a prestațiilor lor, are acum cu totul alte dorințe și necesități decât în trecutul istoric. Acești cetățeni au trecut prin experiența dură și amară a ultimilor 40-50 de ani de izolare față de progresele culturii, științei și tehnicii universale, de condiții grele de muncă, de lipsă de motivație, de încetățenire a inițiativelor individuale și de grup. În aceste condiții, responsabilitatea socială a tuturor partidelor trebuie să treacă pe primul plan.

* Partidele politice trebuie să înțeleagă bine faptul că situația internațională este cu totul alta decât în urmă cu 40-50 de ani. Tendința comunitară în Europa este foarte pronunțată, dar nu în orice condiții. Nu numai că exigențele accesului sunt mari, și nu are cum să fie altfel, dar țările care acced trebuie să fie în stare să țină pasul cu țările avansate, iar disputele între etnii trebuie să dispară și toate eforturile interne trebuie dirijate spre dez-

voltare, în condițiile intereselor comunitare. Mai trebuie observat faptul că majoritatea țărilor comunitare tind către o social-democrație autentică, compatibilă cu structura comunitară.

* Fiecare partid politic trebuie să se străduiască să-și stabilească o metodologie științifică, adecvată noilor necesități apărute. În rezolvarea multitudinii de probleme cuprinse în programe sau apărute pe parcurs, nu se mai poate proceda după inspirația de moment a unor lideri sau a consilierilor acestora. Există necesitatea organizării programelor pe proiecte și promovării lucrului în grup, dând frâu liber creativității colective, cu cooperarea celor mai capabili oameni.

* În conducerea partidelor politice este necesar să se aplice principiile științei managementului modern (TQM). Conducătorii partidelor politice vor trebui să știe să stimuleze participarea membrilor de rând la luarea deciziilor și

să asculte părerea alegătorilor, promovând fără rezerve propunerile pertinente ale acestora. Este, desigur, necesară și o schimbare radicală a culturii de partid, a atitudinii membrilor de rând ai partidelor politice.

* Societatea civilă, din rândurile căreia se generează de fapt partidele politice, are datoria să se implice fără întârziere în determinarea de schimbări fundamentale în rândurile acestora. FRPC, împreună cu organizațiile colaboratoare prezente la Simpozion, s-a angajat să se implice în stimularea societății civile pentru sprijinirea formării, dezvoltării și consolidării în România a unor partide politice puternice, credibile și eficiente în redresarea țării, prin îmbunătățirea continuă a calității actului politic și a tuturor activităților de gestionare a comunelor, orașelor, municipiilor, județelor și statului democratic.

prof. dr. ing. Vasile M. Cătuneanu,
președinte FRPC

REVISTA REVISTELOR

Revista Plan, publicație a Asociației Inginerilor din Québec, CANADA, prezintă în nr.5/1999 detalii privind aviația viitorului, purtându-ne prin Toulouse, capitala europeană a aeronauticii și astronauticii. De asemenea, aflăm detalii privind misiunea navei spațiale Discovery, lansată la 27 mai 1999 de către Centrul Spațial Kennedy, având la bord un echipaj internațional format din șapte astronauți. Semnalăm și articolul despre realizarea unei inovații unice în lume a inginerilor din Garda de coastă din portul Montréal, privind sistemele de înaltă supraveghe și securitate a circulației vaselor pe fluviul Saint-Laurent, renumit fiind ca extrem de dificil.

Mecanica ruperii - buletinul Asociației Române de Mecanica Ruperii (ARMR), nr.7/1999, aduce la cunoștință specialiștilor din domeniu o serie de comunicări susținute în cadrul celui de-al V-lea Simpozion Național de Mecanica Ruperii, care a avut loc în septembrie a.c. la Calimănești. Interesant este și articolul referitor la seminarul româno-japonez organizat de Institutul de Marină Civilă Constanța, cu tema: "Mecanica ruperii și a deteriorării, mecanica experimentală în ingineria navală".

Practicianul sudor — publicație a Asociației de Sudură din România (ASR) — prezintă în nr.2/1999 articole deosebit de interesante privind: podurile rutiere sudate peste râul Mureș; sudarea MAG cu mai multe sârme, metodă cu diverse aplicații industriale, care permite viteze mari de sudare și un aspect bun al cusăturii; substanțe poluante care apar la sudarea conductelor; manipularea în condiții de siguranță a recipientilor conținând gaze sub presiune, pentru prevenirea accidentelor; sudarea complet mecanizată a ștuturilor pe conducte.

Interférences — buletinul informativ al Ligii de Cooperare Culturală și Științifică România-Franța — ne surprinde plăcut, în numerele 29 și 30/1999, cu detalii legate de acțiunile inițiate de Ligă în perioada septembrie 1998 — iunie 1999, din care menționăm: simpozionul "România francofonă" (a șaptea ediție), în cooperare cu Asociația Română a Profesorilor Francezi, simpozionul cu tema "Personalități franceze care au influențat cultura și istoria românilor, personalități românești care au contribuit la cultura franceză", recitalul de muzică și poezie românească și franceză, lansări de carte etc.
Planul acțiunilor pro-

puse pentru anii 1999-2001 cuprinde, printre altele, difuzarea antologiei intitulate "România de altădată văzută de francezii de altădată", organizarea unui Forum de organizații nonguvernamentale românești, al cărui scop statutar implică cooperarea cu țările francofone, editarea și difuzarea unui Ghid turistic (în românește) privitor la Franța, organizarea unei Școli private de limba franceză etc.

Nr.7/1999 al revistei Science & Vie prezintă descrierea unei echipe de cercetători științifici de la Universitatea Rockefeller (New York), conform căreia extremitățile cromozomilor sunt buclate, fapt ce ar putea avea implicații benefice asupra longevității celulelor noastre. Deosebit de interesante sunt concluziile expuse în urma observării și studierii atente a eclipselor totale de Soare, care nu numai că oferă un spectacol fascinant, ci furnizează și inestimabile informații pentru a înțelege mai bine stelele noastre și a soluționa diferitele enigme legate de ele. Putem consulta și un tabel cu viitoarele eclipse în lume, până prin anul 2010. Tot din paginile revistei mai aflăm despre un cercetător din Shanghai care, rupând cu strategiile anticancerose clasice, s-a angajat pe un drum în întregime nou, inspirându-se — genial — din preceptele filozofului chinez Confucius, în tratamentul leucemiilor.

Business mesager — revistă editată de Camera de Comerț, Industrie și Agricultură Bacău — informează în nr.7 și 9/1999 despre recenta manifestare "Zilele Bacăului la Larissa - Grecia", desfășurată în perioada 12-18 septembrie a.c., dar și despre Marea Sărbătoare a Bacăului, care a reunit expozițiile "Confinetex", cu Parada modei și "Expobac", cu Salonul de agrement și expoziția de artă și creație populară, precedată de o frumoasă paradă a costumelor populare. De asemenea, aflăm că SC PAMBAC SA Bacău a fost recompensată cu premiul "Golden

America" pentru calitate și excelență, de către BID — Business Initiative Directions la New York, în prezența președintelui Bill Clinton.

Buletinul ARACO prezintă în nr. 29, 30/1999 poziția Asociației Române a Antreprenorilor de Construcții cu privire la Programul de reconstrucție în Balcani, solicitând Guvernului României și tuturor forțelor politice responsabile crearea unui front comun în vederea adoptării la nivel european a deciziilor politice necesare, care să permită participarea firmelor

românești la programele și proiectele de reconstrucție balcanică. În continuare este menționat primul Forum al oamenilor de afaceri români din afara granițelor țării, ce a avut loc la 11 septembrie a.c. în Complexul Expozițional Romexpo și care a urmărit cunoașterea, schimbul direct de informații dintre oamenii de afaceri români care activează în România și în afara granițelor țării, găsirea unor posibilități de cooperare reciproc profitabilă, prezentarea capacităților și performanțelor tehnice.

ing. Eugenia Dumbrăv

ASOCIAȚIA GENERALĂ A INGINERILOR DIN ROMÂNIA CENTRUL DE EDUCATIE PERMANENTA

organizează în condiții foarte avantajoase cursuri de

MANAGEMENTUL CALITĂȚII

destinate specializării inginerilor pentru următoarele ocupații:

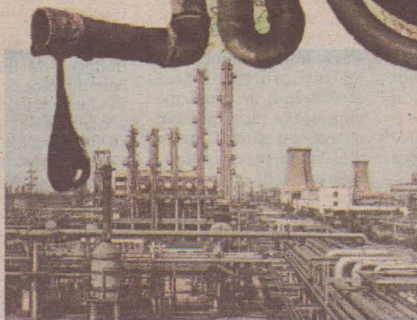
1. calitician;
2. manager pentru sistemul calității;
3. auditor al calității;
4. manager pentru sistemul calității mediului;
5. auditor al calității mediului.

Instruirea se face conform standardelor europene pentru calitate, de către profesori de renume mondial și constă în îmbinarea teoriei teoretice a cunoștințelor cu formarea deprinderilor practice.

Obiectiv: obținerea unei înalte competențe profesionale în domeniul managementului calității, atestată de o diplomă de absolvire cu valabilitate națională.

Înscrierile se fac individual sau pe grupe de cursanți, zilnic între orele 9.30-16.30, la sediul AGIR din București, Calea Victoriei nr.118, et.1 sau la telefoanele 659.23.95 sau 659.41.60, fax: 312.55.31.

**SUA
ne sprijină -
dar nu se știe
când**

meroase locuri de muncă.

Dar iată că în prima jumătate a lunii noiembrie a.c. a fost semnat la Istanbul (Turcia) un acord tripartit între Turcia, Georgia și Azerbaidjan pentru construirea unui oleoduct pe ruta Baku-Ceyhan spre Europa, în prezența dlui Bill Clinton, președintele SUA. Deși ruta turcă trece printr-un relief greu de străbătut (deluroso-muntos) și printr-o zonă de instabilitate politică, locuită de separatiști curzi, iar prețul proiectului este mult mai mare în comparație cu al proiectului românesc, s-a făcut această alegere.

Ziarisții români, conștienți de această răsturnare de situație, neprevăzută și senzațională, s-au adresat dlui ing. Dan Căpățână, președinte al Forumului România la Râscrucă, care a declarat: "Cele două proiecte, Constanța-Trieste și Baku-Ceyhan, sunt complementare și nicicum concurențiale", fără a preciza termenul de începere a lucrărilor și alte amănunte. Ziarisții s-au adresat și dlui James Rosapepe, ambasador al SUA la București, care a lămurit starea de fapt astfel: "Statele Unite sprijină o multitudine de rute pe direcția est-vest, pentru resursele din Marea Caspică (petrol și gaze naturale), au un interes politic pentru existența mai multor rute, dar piața va decide câte trasee se vor construi și când."

Mihai Olteanau

Modernizarea Aeroportului București-Otopeni

Situat la 16,5 km nord de Capitală, Aeroportul Internațional București-Otopeni, principala poartă aeriană a țării, este un important nod în rețeaua europeană de transport, care asigură legături aeriene cu peste 40 de capitale și mari orașe din lume.

Începând din anul 1991, AIBO derulează un vast program de investiții, structurat în trei etape: faza I a obiectivului de investiții, având ca scop creșterea capacității de operare la peste 3.000.000 de pasageri pe an și de prelucrare a transporturilor cargo la 50.000 t/an, a însumat un volum de 123 milioane USD.

Pe data de 17 noiembrie a.c., în prezența ministrului transporturilor, Traian Băsescu, s-au inaugurat lucrările etapei a II-a de dezvoltare și modernizare, cu o valoare totală de 56 milioane USD și termen final de execuție noiembrie 2002.

În ordinea cronologică a termenelor de punere în funcțiune a obiectivelor incluse în această fază, menționăm:

* reamenajarea și reorganizarea terminalului existent de pasageri, având o suprafață totală de 24.550 mp - aprilie 2001;

* amenajarea parcerii auto cu o structură supraetajată pe trei niveluri, având o capacitate de parcare de 1000 de autoturisme și autotocare - aprilie 2001;

* modernizarea a capacităților de producție și distribuție a agentului termic, la un nivel de 10 Gcal/h - noiembrie 2001;

* extinderea spre est a căii de rulare principale la pista de decolare-aterizare 08R-26L, ce va avea o suprafață de 60.000 mp - noiembrie 2002;

* reabilitarea drumurilor interioare, inclusiv pasajul rutier de acces la zona tehnică, cu o suprafață de

32.000 mp - noiembrie 2002;

* modernizarea rețelei de utilități, cu o lungime a cablurilor de 100 km - noiembrie 2002;

* echipamente și utilaje destinate deservirii la sol a activităților aeroportuare, în valoare de peste 1 milion USD.

Finalizarea lucrărilor de investiții la termenul stabilit - noiembrie 2002 - concomitent cu alte lucrări finanțate din surse atrase de la parteneri interni sau externi, cum ar fi Centrul Internațional de Cargo București (15 milioane USD), Hotelul AIBO (10 milioane USD), semnalizarea și balizarea tuturor pistelor de rulare a aeronavelor, noi servicii de telecomunicații ș.a., vor asigura AIBO condiții de trafic și servicii la o capacitate de operare a peste 6.000.000 de pasageri pe an și 60.000 t marfă/an, situând Aeroportul Otopeni la standardele internaționale.

ing. Ion Rozanide

Amânarea proiectului de oleoduct Constanța-Trieste

În această toamnă, comunitatea energeticilor, alertată de criza în domeniu, a convocat specialiștii la numeroase manifestări de tip conferințe, simpozioane, mese rotunde ș.a. pentru a clarifica problemele care trebuie rezolvate și a găsi soluții pentru dezvoltarea în viitor.

Prima întrebare a fost dacă în țara noastră este sau nu criză energetică. Răspunsul este afirmativ: da, criza există.

După unele păreri, criza este de subproducție. Cei mai realiști au identificat-o prin cifre și diagrame, ca o criză generată de un consum ineficient și excesiv, de scăderea accentuată a producției industriale și chiar a consumului populației care, sărăcită, nu poate să își achite facturile de electricitate și căldură.

În prezent, consumul de energie electrică și termică este atât de scăzut încât se pune problema că Sistemul Energetic Național (SEN) ar putea deveni inoperant!

O speranță pentru rezolvarea crizei energetice a

apărut în urmă cu aproximativ trei ani, aceasta constituind-o proiectul de transport al petrolului din țările riverane Mării Caspice spre Europa. Proiectul a fost subiectul unor importante conferințe internaționale, care au avut loc la București în 1998 și 1999, sub genericul "Energia Caspică spre Europa", organizate de Forumul România la Râscrucă, la care au participat, la fiecare ediție, aproximativ 400 de personalități din lumea afacerilor cu petrol.

La cea de a doua conferință, care a avut loc la București între 18-21 septembrie a.c., s-a prezentat ca o certitudine construirea într-un viitor apropiat a conductei Constanța-Trieste, din care se vor desprinde alte conducte spre nordul și nord-vestul Europei, prin care se vor alimenta multe țări. Din această afacere, România urma să scoată anual un beneficiu important în valută forte, să poată cumpăra petrol ieftin și de calitate, refăcând astfel industria chimică și petrochimică, creând nu-

BANII

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
1											
2											
3											
4											
5											
6											
7											
8											
9											
10											
11											

Orizontal: 1. Actuală "monedă-cheie" a economiei mondiale, a cărei denumire provine din cuvântul german "thaler", atribuit monedelor emise în Boemia - Veche monedă europeană, bătută și de domitorii români. 2. Încheierea unui troc! - Datomici. 3. Mijloceste un contact...electric - Asigură legătura dintre acționari. 4. Între ieri și mâine - Poate avea consecințe explozive (simb.) - Mijloc bănesc în Scandinavia 5. Intră în structura unei monede (simb.) - Bun de plată. 6. O cotă relativ ridicată - Compensate în final! 7. Alimentații ale conturilor. 8. A opera pe calculator - În 1929, leul conținea 10 mg din acest metal (reg.) 9. Și-a epuizat resursele (fem.) - E căsătorită cu un naș. 10. Vorbe rele - Cu ea, turcul plătește. 11. Fir metalic - Trată.

Vertical: 1. Ban la ban trage - Circulă în țara vechilor incași. 2. Poate prilejul achiziții ieftine - În vechime, serveau la depozitarea banilor. 3. Bani, pe terminate! - Vițelul de Aur, la poalele muntelui Sinai. 4. Adriana, acasă - Are un discurs lipsit de consistență (fem.) 5. Profit produs de un plasament de capital - A diminua impresia artistică. 6. Încetare de plăți, ca urmare a unei fraude. 7. Dinari, în avans! - Tăiat, pe margini! - Nimerit, fără merit! - Loja! 8. Nume des întâlnit în mitologia nordică - Cum ies arăboacele din Marea Roșie - Pe el circuli cu piștri. 9. Partea fixă a unui chitanțier - Zaire, de exemplu (pl.) 10. Un dolar...sfărâmat! - Supus unui consum normal. 11. Emisiuni...acute - O rublă...găurită.

Cuvinte rare: TNT, ORE, AOR, SOL, UTE.
Claudiu-Viorel Săvulescu

ASOCIAȚIA GENERALĂ
A INGINERILOR
DIN ROMÂNIA

UNIVERS
INGINERESC
ISSN 1223 - 0294

Colegiul director:
prof.ing. Aristide Dodu
prof.dr.ing. Dan Ghiocel
dr.ing. Mihai Mihalău
dr.ing. Viorica Anghel
Mocanu
prof.dr.doc.ing.
Dumitru Teaci
acad. Fladu Voinea

Redactor-șef:
Alexandru Mărculescu
Colaboratori:
dr.ec. Teodor Brașeș
ing. Ion Rozanide
ing. Mihai Olteanau
ing. Georgiana Dumitru

Correspondenți:
ing. Gheorghe Moraru
(Galati)
Eugen Răpă (Iasi)

Procesare texte:
ing. Gabriela Dumitrescu

Secretariat de redacție,
paginată comp.
inf. Camelia Bogoi
Producție-Difuzare:
Georgeta Pupezescu

Redacția:
Calea Victoriei nr.118
București
Tel.: 659.22.75, 659.41.60
Fax: 312.55.31
E-mail: agirbuc@transdata.ro
luminita@tdhp.transdata.ro
http://members.xoom.com/
alfa_1_e/
http://www.transdata.ro/agir

DIN VÂRFUL PENITEI

Comparație

Doi proști când vrei să se compare, Spui "prost mai mic" sau "prost mai mare". Ar fi greșit și chiar nedrept Să spui că unu-i "mai deștept".

Cosmopolitism

Prostia se remarcă-n special Prin caracterul ei universal, Deci nu poți fi un prost desăvârșit De nu ești și puțin cosmopolit.

prof. dr. ing. Corneliu Berbente

Opiniile publicate în ziarul "Univers Ingineresc" aparțin autorilor și nu reprezintă punctele de vedere ale vreunor partide, grupări sau formațiuni politice.

Conform art. 205-206 C.P., întreaga răspundere juridică pentru conținutul articolelor revine exclusiv autorilor acestora.

Tipar: RH PRINTING S.R.L., Calea Plevnei nr. 114, sector 1, București, Tel.: 637.24.70

Rezolvarea careului din nr. trecut
Orizontal: 1. ISLANDA - RUS. 2. REALA - VIORI. 3. LANT - BA - MIT. 4. AR - OLANDA - U. 5. NAS - ESTONIA. 6. D - PAS - A - IT - 7. ANAR - A - SAAR. 8. - UNGARIA - LA. 9. STIINTA - PIB. 10. FRANTA - ARAD. 11. AI - TURCIA - A. 12. TARAM - ANTEI.